

indkomstudvikling, der lå bag efter indkomstudviklingen i de lande, vi afsætter til og konkurrerer med, medens den i de seneste år havde ligget noget højere end den gennemsnitlige indkomstudvikling i disse lande. Han fremhævede vanskelighederne ved at føre en fast indkomstpolitik i et land, hvor indkomstdannelsen overvejende var overladt til de frie kræfters spil i en liberal prismekanisme, og hvor det ikke bare drejede sig om lønarbejdernes og funktionærernes indkomster, men i høj grad også om de selvstændige erhvervsdrivendes indkomster.

Han fandt det i øvrigt forkert uden videre at fastslå, at vi var blevet dårligere stillet i konkurrencemæssig henseende i de senere år. Efter at have redegjort for udviklingen i eksporten måtte han mene, at den fremstilling, der var givet af vor situation, var overdrevet. Statsministeren havde nu i sit konstruktive program peget på de områder, hvor man mente det nødvendigt at imødegå de øjeblikkelige vanskeligheder gennem en yderligere forstærkning af erhvervspolitikken.

Også *Poul Dam* (SF) kunne anbefale statsministerens program, som indebar en række muligheder for forbedringer af situationen. Han fandt det dog ikke vidtgående nok og fremførte derfor en række yderligere forslag til overvejelse.

Henry Christensen (V) fandt, at indholdet af statsministerens erklæring stod i omvendt porportionalt forhold til antallet af punkter. Man havde efter hans opfattelse i den vanskelige konjunktursituation foretaget handlinger, der direkte var i strid med eller havde forringet vilkårene for danske erhverv. I denne forbindelse beskæftigede han sig især med de forringede afskrivningsregler. Han fremdrog endvidere afskaffelse af kapitalbindingsordningerne, beskatningen af produktionsjord, forhøjelsen af dækningsafgiften, den manglende mulighed for at vælge mellem forskellige afregningsmetoder med hensyn til den almindelige omsætningsafgift og afvisningen af forslaget om at lempe betalingsfristerne for denne.

Heller ikke *Hilmar Baunsgaard* (RV) fandt noget egentligt program i statsministerens 13 punkter, som nærmest måtte sammenlignes med en disposition til en tale. Han var dog enig i, at der krævedes en kombination af forskellige midler for at afhjælpe den økonomiske situation. Han fremhævede forskellen på den nuværende vanskelige situation og de vanskeligheder, der forelå i begyndelsen af 1960'erne. Dengang var der tale om et overskud af efterspørgsel på hjemmemarkedet, i dag var det et underskud i efterspørgslen på vore eksportmarkeder, der var hovedårsagen til vore økonomiske problemer. Man måtte styrke konkurrenceevnen og tillade en vis likviditetslettelse for erhvervslivet, ikke mindst for de eksportproducerende erhverv. Det var nødvendigt tillige at indse, at indkomsterne ikke burde stige så meget, som de have gjort i de senere år, og en vis prioritering af de offentlige udgifter var nødvendig.